

Mørk Evig Vinter

Helheim

I opphavs tider var ingenting, ikke sand, ikke sjø eller svale
bølger;

jord og opphimmel fantes der ikke, bare Ginnunga-
gap og gras ingen steder

Fra et urvesen av jotunslekt ble kuldeverden skapt

Frostjotner rår over kulde, mørke og den svarte makt

Lange dager og tunge år skal der engang komme, for menneskenes
tid i Midgard er omme

De skal fare til det dunkle svarte, i flammene og kaoset de ik-
ke vil makte

Frostjotner vil fryde seg i galskapens ekstase, de vil bli ver-
dens nye mektigste rase

De skal vokte verdens bønder, plyndre, drepe og fardømme

I nord ligger slottet, til over tusner jotner

De skuer ut mot landet, der alt skal stå i brann

Tidenes strid

Mørk, evig vinter

Pines i Slid

mennesker der lider

For jotnenes kamp har begynt, mot det menneskene har forkynt

Her skal den mørke skjebne seire, for her skal Frostjotnene fe-
ire

Mørk, evig vinter

Det klinger i sverd, økser og store hammere

Skrik og hyl synger som i Nivlheim

Blodet fra jotner og menn flyter gjennom landet, og røyken fra
brent skog stiger

i en sort eim

Frostjotner sloss som gale ulver, mens menn løper som redde sa-
uer

Jotnenes makt har satt sitt spor på en engang grønn, flott jor-
d

Ingen liv spares etter denne siste krig for her skal alle dø p-
å verste vis

Kvinner og menn, alle skal lide, til Nivlheim gjennom Slid de
pines

I opphavs tider var ingenting, ikke sand, ikke sjø eller svale
bølger

Men nå finnes det mørke, kulde og evig vinter, for Frostjotnen-
e har verden underlagt

I nord ligger slottet, til over tusen jotner

De skuer ut mot ødeland, der alt står i brann

For jotnenes kamp er vunnet, menneskene har forsvunnet
Her har den mørke skjebne seiret og Frostjotnene har feiret
Mørk, evig vinter
[første vers tatt fra Voluspå]